

Ordförandebrev nummer 17

Christina Tallberg, ordförande PRO. Foto: Anneli Nygårds

Hej Rolf!

Mycket har hänt sedan jag senast skrev till er.

Den 23 november avled PRO:s förra ordförande Curt Persson, 82 år. Många av er mötte honom under hans tid som ordförande i PRO under åren 2008–2015. I PRO sörjer vi Curt och minns hans stora engagemang i pensionsfrågan, bra bostäder för äldre och inte minst för att få bort den orättvisa skattekliften mellan lön och pension. Han månade också om det livslånga lärandet, PRO:s Folkhögskola i Gysinge och det nordiska samarbetet. Idag saknar vi en medlem och god vän och minns hans varma leende. Våra tankar finns hos hustrun Gunilla och familjen.

Pandemin fortsätter att prägla PRO:s verksamhet. Tyvärr upplever vi en stor smittspridning i hela landet, och detta gör att vi inte bara bör utan **ska** följa de

regler som finns. Det är **allas ansvar** och inte bara några som ska göra detta. Detta känns hårt och smärtsamt att begränsa samvaron bara till de allra närmsta, där normen är max åtta personer. Vi ska undvika att träffa nya människor. Vi ska inte genom att vara ovarsamma bidra till mer smittspridning och ökad belastning inom sjukvården. Den senare behövs också för att ta hand om andra sjukdomar/olyckor än behandling av covid-19.

En glädjande sak är att det snart är möjligt att bli vaccinerad. Jag tycker att **alla** vi äldre ska göra det när vi får kallelse. Det är helt rätt att börja med vaccinering av de som bor på särskilt boende och personalen, och sedan de som har beviljade hemtjänstinsatser och deras medboende, därefter till oss övriga som är 70 plus och riskgrupper. Jag hoppas att vi så snart som möjligt får besked om hur och var vaccinering kommer att ske. Det är mycket bra att vaccinationen är gratis.

På söndag är det Lucia, i år kommer vi inte att möta luciatåg med barn, ungdomar och vuxna i våra PRO-föreningar eller i våra städer och byar. Vi får uppleva Lucia och alla vackra luciasånger på TV och i radio. Jag tror att vi alla har speciella minnen från tidigare luciafiranden, när barn och barnbarn har "lussat" för oss, och även när vi själva var med i luciatåg.

Jag har nästan alltid tillhört de kortaste till längden och var inte heller blond, så min lott var alltid att vara tärna. Min största lycka var, när jag var 14–15 år, och Kvinnoklubben i Tyresö utsåg mig till att vara Lucia. Jag minns ännu hur stolt jag var, när jag ledde luciatåget med levande ljus i håret och gick upp på scenen i Trollbäckens Medborgarhus.

I dessa tider är det nog inte så dumt att titta tillbaka på olika luciafiranden och minnas. Det finns kanske kort eller filmer som får oss att komma ihåg, och varför inte sjunga med i luciasångerna?

Natten går tunga fjät
runt gård och stuva.
Kring jord som sol'n förlät
skuggorna ruva.
Då i vårt mörka hus,
stiger med tända ljus

Sankta Lucia, Sankta Lucia

Var rädda om er och tänd mycket ljus omkring er.

Hälsningar,

Christina Tallberg

Ordförande PRO